

[Arne Sørensen.]

til at betjene ganske bestemte begrænsede Klasseinteresser og derved er med til at forhindre en sund økonomisk og social Lovgivning i Landet og med til at skærpe Fjendskabet fra Arbejdernes Side mere end nødvendigt.

Nu har vi jo ikke haft nogen Lejlighed til at være med i Udvalgsarbejdet, men det forekommer os, at hvis der virkelig fra de Konservatives og de Radikales Side er Interesse for 21 Aars Valgretsaldere, burde man kunne være kommet et Stykke længere hen imod Enighed med de to Arbejderpartier. Der er jo nu under Udvalgsarbejdet fremkommet flere Udtryk for positiv Interesse for de 21 Aar. De Konservative har ikke fremsat noget Forslag, men der er vist Interesse. De Radikale har fremsat et Forslag, som de har knyttet Folkeafstemning til, og saa har vi det oprindelige socialdemokratiske Ændringsforslag, hvortil der er knyttet disse to andre Forslag med Hensyn til Opholdsbestemmelsen og Skatteforholdene.

Vi fra vor Side vilde gerne, i Tilslutning til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsens Udtalelser for lidt siden, opfordre til, at man forsøger at faa isoleret Forslaget om 21 Aars Valgretten uden den Klausul om Folkeafstemning, som de Radikale har sat paa, og ogsaa uden de to Klausuler, som er sat paa fra socialdemokratisk Side. Vi vil gerne ligesom det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen høre de forskellige Partiers Udtalelser om, hvad de vilde mene om noget saadant, og vi vilde gerne, hvis der kommer Udtalelser, der gaar i gunstig Retning, efterlyse et Underændringsforslag, som kunde isolere de 21 Aar, saaledes at man kunde samle det Flertal, der er i Tinget for denne Reform. Vi vilde i saa Tilfælde stemme for et saadant Forslag. Hvis noget saadant ikke sker, vil vi, selv om vi ikke er saa forfærdelig begejstrede for de to Klausuler, som er sat paa fra socialdemokratisk Side, stemme for det socialdemokratiske Forslag.

Norlev: At faa et Valg nu saa kort Tid efter Valget den 30. Oktober vilde efter vor Mening være fuldkommen ødelæggende for Folkestyret, ja, jeg kunde sige for Folketingets Anseelse, og vilde sikkert i lige Grad blive ødelæggende baade for Regeringen og for Oppositionen. Derfor kunde vi have ønsket noget mindre Drabelighed i det hele taget, baade fra Regeringens og Oppositionens Side, angaaende dette Spørgsmaal, som dog maa kaldes et forholdsvis

lille Spørgsmaal; det er i hvert Fald ikke større, end at Vælgerne ikke vil kunne forstaa, hvis de skulde kaldes til Valgurnen nu for dette Spørgsmaals Skyld; de vil utvivlsomt hævde, at Politikerne maatte kunne tale sig til Rette derom.

Jeg siger, det er et lille Spørgsmaal, for saa vidt jeg kan se, er det et Spørgsmaal, som vil blive løst. Naar man har 21 Aars Alderen som Valgretsaldere i de Lande, der ligger omkring os, er det ganske givet, at vi ikke kommer uden om den her i Danmark, hvad enten man ser paa den med Betænkelighed eller med Begejstring; jeg kan tilføje, at vi fra Retsforbundets Side er Tilhængere af 21 Aars Valgretsaldere. Men det, som er Spørgsmaalet, er, hvor hurtigt vi kan naa frem til den, og der vil det efter min Mening være bedre at give lidt Tid, saa vi ikke kører saa hurtigt, at vi kører i Grøften; og jeg beklager i høj Grad, at Spørgsmaalet synes at være blevet et Prestigespørgsmaal i Forholdet mellem Regeringen og Oppositionen, skal vi sige en Tovtrækning, der skal vise, hvem der staar fastest, i Stedet for at være et Spørgsmaal om en saglig Afgørelse. Det er en Politik, som Vælgerne vil have vanskeligt ved at forstaa netop i en Tid som denne, hvor der er saa store Problemer at løse, Problemer, der afgjort kræver Samarbejde og saglig Behandling.

Desuden vil jeg gøre opmærksom paa, hvad jeg sagde allerede ved første Behandling af dette Forslag, at for os staar Forfatningsændringen som Hovedspørgsmaalet, og den er et Spørgsmaal om mere end Indførelse af 21 Aars Valgretsaldere. Det er for os meget vigtigt, at vi faar en god Forfatningsændring, og naar Regeringen saa afgjort holder paa, at den ikke vil have foregrebet Forhandlingerne i Forfatningskommissionen ved, at der allerede nu indføres 21 Aars Valgretsaldere for Kommuneraadene, saa er der efter min Mening ikke andet at gøre, hvis vi vil have Sagen til at glide paa nogenlunde fredelig og værdig Vis, end at give Regeringen og Venstrepartiet i det hele taget Tid til at besinde sig. Det skal nok komme, for det er ganske givet, som jeg sagde før, vi kommer ikke uden om 21 Aars Valgretsaldere. Og vi maa jo huske — og det synes jeg, at de, der saa stærkt ivrer for, at vi skal have indført den 21 Aars Valgretsaldere nu, bør huske —, at naar vi skal have en Forfatningsændring, er det nødvendigt at opnaa Enighed, for ellers bliver det Sofavælgerne, der afgør Sagen ligesom sidst.

Det forekommer os, at en Folkeafstemning vilde være den naturlige Løsning af det